

PRÁCE SE ZABÝVÁ MEDAILEMI CÍSAŘE FRANTIŠKA ŠTĚPÁNA LOTRINSKÉHO (8. PROSINCE 1708 V NANCY – 18. SRPNA 1765 V INNSBRUCKU). JSOU NEJENOM POPSÁNY, ALE I VYLOŽENY JAKO NÁSTROJE POLITICKÉ PROPAGANDY V DOBĚ BEZ ROZHLASOVÉHO A TELEVIZNÍHO VYSÍLÁNÍ, KDY NOVINY NEVYCHÁZELY ČASTĚJI NEŽ JEDNOU TÝDNĚ. VÉVODOVÉ LOTRINŠTÍ RAZILI JAKO SUVERÉNI SVÉ VLASTNÍ MINCE. NA ROZDÍL OD MINCÍ NEMĚLY MEDAILE PEVNOU HODNOTU ANI PENĚŽNÍ FUNKCI A JEJICH RAŽBA NEBYLA VYHRAZENA VLÁDĚ. MEDAILE PŘEDSTAVUJÍ PORTRÉTOVANÉHO TAK, JAK SI PŘÁL BÝT VNÍMÁN VEŘEJNOSTÍ. JEDNOTLIVÉ DETAILS NEJSOU VĚRNÝM ZÁZNAMEM SKUTEČNOSTI, JSOU TO SYMBOLY. OPIS SHRNUJE SPOLEČENSKÉ POSTAVENÍ A TITULY, REVERS UKAZUJE ZÁMĚR VYDAVATELE: POUŽITÉ EMBLEMY BUĎ VYJADŘUJÍ OBECNÉ MORÁLNÍ POUČKY NEBO OSLAVUJÍ DOSAŽENÉ ÚSPĚCHY. CÍSAŘSKÝ DVŮR VTISKL OFICIÁLNÍM MEDAILÍM JEDNOTNÝ RÁZ. VÍDEŇSKÁ MINCOVNA MĚLA K DISPOSICI PORTRÉTNÍ AVERS, KE KTERÉMU MEDAILÉR ZHOTOVIL POŽADOVANÝ REVERS. KROMĚ ZAKÁZEK DVORA ZHOTOVOVALI MEDAILÉŘI I MNOŽSTVÍ RAŽEB, U KTERÝCH PŘEDPOKLÁDALI ZÁJEM KUPUJÍCÍCH. SVÉ PRÁCE MEDAILÉŘI PRODÁVALI SAMI A PODLE VŠEHO I PROSTŘEDNICTVÍM KNIHKUPCŮ A TISKAŘŮ, NEBOŤ BYLY SOUČÁSTÍ DOBOVÉHO ZPRAVODAJSTVÍ. VĚTŠINA BAROKNÍCH MEDAILÍ JE KOLEKTIVNÍM DÍLEM: NÁMĚT, MOTTO, KRESEBNÝ NÁVRH, MODEL A RAZIDLO MOHLY BÝT PRACÍ RŮZNÝCH ODBORNÍKŮ. TĚMĚŘ VŽDY TO PAK BYL ŘEZAČ ŽELEZ, RYTÝCH BEZ REDUKČNÍHO STROJE, VE SKUTEČNÉ VELIKOSTI, KTERÝ MĚL PRÁVO MEDAILI SIGNOVAT.